

43718

1889

1.106

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

B. sorait örömmel vettem. Nagyon kedvő-
nöm szívtam is, hogy dolgozatomat szíves volt
bemutatni. Felajánlást kaptam, hogy küld-
jem be az értékezést Brillnak. Megtértem,
mert most más dolgokkal foglalkozom,
és miként nem szeretnék az aszarta dolg-
miatt felbeszakitani. Vülönben is hiányos-
nak tartom apparátusomat ahhoz, hogy
végre legyen fel dolgozgam aszarta anyagai-
mat.

A skandináviai orientalista Kongresszus
minden ember nevezetes Kulturstörteneti ese-
ménynek tekintti, az ott történt dolgok
nak minden tudomány kedvelő ember-
nek örülhet, Kicsinyes megjegyzéseken
Tanár Úr bizomjára Römyen Tesxi magát
tul.

Mostan csak vallásbölcseleti munkáim-
nak élek. Nem mondhatom, mennyire meg-
légedéseimre a vigasztalásomra szolgál e

munkával való foglalkozásom az én el-
hagyatottságomban. Ha muhammedán ember-
lennek, minden fejezet előtt, mint al-Bu-
chārī, elvégzek a vādūt-t. Előre is ö-
rülök a Tanár Úr munkájának. Bizo-
nyára lesznek benne dolgok, a miknek
munkánk általános részében hasznát ve-
hetem. Remélem, hogy sikerül majd az
indexet a Tanár megelégedésére elkészítenem.

Möve, the gram nem fog már az-
íken megjelenni, a mint J. Lévi írja, amit
annál inkább sajnálok, mint hogy a telén
megjelenik Ginzburg M. S. Éjének máso-
dik része, a melyben bizonyára lesznek érin-
tőzések pontok, a mik talán változtatásokat
tesznek majd szükségessé. Lévi dolgozatát
„excellent travail”-nak mondja.

Értekezésem kezdőjét megváltoztattam.
A telarabok dolgok engem is érdekkelnek, hisz-
nősen a mióta Balázs bennünket megfordított
egykorán a Dá Nuwāz diszkrétál. A glass
dolgaival nagyon oxeretnek megismerkedni. De
lén lesz minden reá.

Dr. Neumannal a győri rabbiértekezlet

ste nem érintkeztem. Programját én is olvas-
tam, ámde nem ^{most} küldött példányt. Örültem,
hogy némely nézetemet helyese-knek találta,
de nem örültem annak, ^{hogy} némelyeket abban az
alakban volt fel értekezésibe, a mint én azo-
kat előtti nem egyszer formulaiztam. Így lett
pl. a vallásoktatás ^{magy.} exegézisnek formulaizálva.

Győzőtt valaki, jóllesem azt felelte ne-
kem, hogy ^{én} előttem is beszélték a vidóság
exegézisről, beszélték instituciókról, de
azért az én foglalkozásom, a mely néppsz-
chologiai elárményekben alapszik, mégis
új s a mit másnak egyéniségé kérem,
nem szabad egy egyszerűen elajátí-
tani.

En azt a feltevést vallottam, hogy a tud-
mánynyalalkudozni nem lehet, hogy ezme-
ket igazságunk, instituciókat pedig erede-
tükre való tekintet nélkül kell megítélni,
a mikor a középkori jidioropia egy igen
jelen ismerés meg azt mondotta nekem: „Ha
R. köztünk rábizonyítják, hogy nem értette a
mimát, minek hallgassak én akkor R. kö-
vetke? Azóta persze nagyon fordult a világ
s ma már deálokknak is azt mondják, hogy

Nagyváradiou pályázatot irtuk ki a rabli-
állásra. Valószínűleg pályázom. Talán sike-
rül végre Jászánra hitorszosaim bűtosa-
gának megszabadulni ebből a világ-ból.

